

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2292/2021
Гж ап1 5/2021
08.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић и Весне Субић, чланова већа у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Андреј Крушкић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Др Милутин Ивковић“ Београд, кога заступа Јелена Максимовић, адвокат из ..., ради расподеле и утврђења, одлучујући о жалби тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 3/21 од 19.05.2021. године и о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2533/19 од 14.10.2020. године, у седници одржаној 08.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду Р4 3/21 од 19.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2533/19 од 14.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1547/14 од 17.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да изврши расподелу станова коју је био дужан да учини по правноснажниј пресуди Првог општинског суда у Београду П1 763/2000 од 22.02.2001. године, која је постала правноснажана 23.01.2002. године и извршна 27.03.2002. године и одлуке Управног одбора туженог бр. ... од 08.12.1997. године којом је тужилца бодована са ... бодова као прва на ранг листи и одлуке Управног одбора туженог са 6. редовне седнице одржане 20.11.2003. године, на којој је одлучено да се тужилци додели стан број ... у улици ... број ... у ... . Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да изврши расподелу станова на коју је био обавезан након правноснажности пресуде Првог општинског суда у Београду П1 763/2000 од 22.02.2001. године и доношења одлуке Управног одбора туженог бр. ... од 08.12.1997. године, којом је тужилца бодована са ... бодова као права на ранг листи и одлуке Управног одбора туженог са 6. седнице одржане 20.11.2003. године којом се тужилци додељује стан ..., у улици ... број ... у ... или други стан сличне квадратуре и структуре, што ако не учини, да суд донесе одлуку о додели стана тужилци у спору пуне јурисдикције. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се утврди право тужилце да јој тужени додели на коришћење стан у ... на основу одлуке Управног одбора туженог бр. ... од 08.12.1997.

године којом је тужила бодована са ... бодова као прва на ранг листи и одлуке Управног одбора туженог са 6. седнице одржане 20.11.2003. године којом се тужили додељује стан ... у улици ... број ... у ... и обавезује тужени да у складу са напред наведеним одлукама спроведе и оконча поступак доделе стана тужили према стању ствари и важећим прописима у време расписивања огласа за доделу стана 1991. године и тужили додели на коришћење стан број ... у улици ... број ... у ..., или други стан сличне квадратуре и структуре, што ако не учини, да суд донесе одлуку о додели стана тужили у спору пуне јурисдикције.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2533/19 од 14.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила благовремену ревизију с позивом на члан 395. ЗПП (погрешно наводећи члан 404.), због потребе уједначавања судске праксе.

Апелациони суд у Београду је решењем Р4 3/21 од 19.05.2021. године, одлучио да је недопуштена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2533/19 од 14.10.2020. године.

Против наведеног решења тужила је изјавила жалбу.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11...87/18), односно пре 01.02.2012. године, па се, применом члана 506. став 1. у вези члана 508. тог Закона, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који је био на снази у време подношења тужбе, који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбу тужене чини недозвољеном.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против одлука другостепеног суда – правноснажне пресуде донете у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 394. и 412. став 5. ЗПП).

Како је против решења другостепеног суда изјављена жалба, то је на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до

дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према члану 439. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09) ревизија је дозвољена у парницима о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинско правном спору који се не односи на новчано потраживање.

Тужба ради утврђења у овој правној ствари поднета је 29.06.2010. године.

Како се у конкретном случају не ради о парници о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа у коме је ревизија увек дозвољена, већ о имовинско правном спору који се не односи на новчано потраживање из радног односа, а вредност предмета спора побијаног дела од 500.000,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић